

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Universitate polonă în Varșovia.

Germanii, acest popor «barbar», în contra căruia luptă «civilizată» Rusie, în interesul «libertății» și «culturii» popoarelor subjugate, au făcut minunea, că li-au redat Polonilor aceea ce le luase Rusia: a treia universitate, pe cea din Varșovia, care devine cu totul rusască. Deschiderea ei s'a făcut în cursul săptămânii trecute, cu solemnitate mare și în mijlocul unui entuziasm de nedescris. Așa știu Germanii se cucerească înimele popoarelor mai mici: asigurându-le existența națională și înaintarea în bunăstare și cultură. Despre aceasta universitate din Varșovia scrie un bun cunoșător al lucrurilor următoarele în ziarul «Moldova» din București:

La 16 Noemvrie n. c. s'a îndeplinit un act de o covârșitoare importanță pentru viața culturală a mult încercatei Polonii, scăpată de sub jugul moscovit.

Cu o mare solemnitate, în prezența guvernatorului general german, a generalului von Beseler, a înalților demnitari și intelectuali poloni din Varșovia, s'au deschis cursurile universităței și ale școalei superioare politehnice polone de acolo.

Meritul cel mai mare în redeschiderea atât de grabnică a acestor focare de cultură polonă revine în cea mai mare parte cuceritorului Anversului și al Nowo-Georgiewskului, eminentului general von Beseler.

Sprinind în mod călduros pe lângă împăratul Wilhelm II și autoritatele dela Berlin dorințele sferelor intelectuale polone, a obținut realizarea atât de îmbucurătoare a acestor dorințe.

Numai cine cunoaște bine viața Polonilor de sub fosta stăpânire rusească își poate da seama, cu ce sentimente de adâncă mulțumire au primiți Polonii, supuși zeci de ani de zile unui barbar regim de rusificare, redeschiderea școalelor superioare polone dela Varșovia.

Rușii, prin guvernul lor și prin partidele ce guvernau și guvernează Rusia, au dus în Polonia o operă de adevărată devastare culturală: se desființau cu brutalitate toate instituțiile de cultură, se înăbușea orice inițiativă particulară de a chiama la viață focare și instituții noi, iar ceeace rămânea, a fost transformat în simple unelte de cea mai revoltătoare rusificare.

In școlile de toate gradele se predau toate obiectele numai în limba rusească de zeci de ani și se pedepseau persoanele ce încercau se predea prin lecțuni, chiar particulare, noțiunile de limbă polonă, se pedepseau școlari din licee, dacă vorbeau între ei limba polonă.

Regimul așa zis constituțional rusesc a adus schimbări foarte mici în sistemul de rusificare. Singura concesie a fost aceea, că s'a permis în orașele mari înființarea de școli polone *particulare*, menținându-se, bine înțeleas, sistemul de rusificare în școli publice.

Naționaliștii moscovici ce au pus mâna pe conducerea imperiului ru-

sesc, de când s'a instalat un simularu de regim constituțional, vegheau mai ales cu vigilență, să nu se schimbe nimic din metodele de rusificare în școalele primare și la universități.

Astfel se explică spre pildă, de ce guvernul rusesc a desființat în plină eră «constituțională» o mare societate polonă particulară, «Macierz szkolna», al cărei scop era înființarea de școli primare polone, confiscând pur și simplu fondurile strânse de Poloni în acest scop.

Tot astfel se explică, de ce regimul moscovit a menținut pe seama școalelor superioare din Varșovia caracterul unor focare abjecte de desnaționalizare brutală și demoralizatoare.

Transformând vechea «școală centrală» polonă (Szkoła Glewna), înființată de marchizul Wielopolski, în universitate, guvernul rusesc a rusificat-o treptat, introducând limbă rusească ca exclusivă limbă de predare și eliminând treptat pe toți Polonii din corpul profesoral.

Universitatea din Varșovia, transformată în rusească, a devenit refugiu tuturor lichelelor, tuturor arivistilor de cea mai abjectă speță, căci profesorii ruși de valoare, oameni adevărați de știință, refuzau să părăsească catedrele lor și laboratoarelor din Rusia, pentru a se transforma în unelte de desnaționalizare a Polonilor în țara lor.

Dar nu numai atât. S'a dat universității din Varșovia (cum de altfel în măsură mai mică s'a dat și universităților din toată Rusia) o organizare pur polițienească, distrugându-se cu desăvârsire autonomia universităților și libertatea individuală a profesorilor în activitatea lor didactică.

Profesorii și docenții, bine plătiți, au fost supuși atotputerniciei așa numitului «curator al circumscriptiei didactice», care era pur și simplu o figură politică, o creatură a guvernului, un simplu polițist, ce supraveghea, ca școlile și universitățile să-și îndeplinească, nu misiunea științifică, ci misiunea politică și de desnaționalizare.

Au rămas vestiști în reminiscențele Polonilor prin «activitatea» lor «curatorii» Apuchlin, și apoi Schwarz, ajuns mai târziu ministru.

Pentru a atrage la universitate pe studenții ruși, s'a aplicat un mod revoltător în distribuirea burselor. La Universitatea din Varșovia existau anume fonduri însemnate, lăsate de binefăcători poloni, pentru a servi ca burse studenților (bene înțelești studenților poloni), silitori, însă săraci. Dar autoritățile universitare moscovite, reîcrutate după cum am arătat, distribuiau aceste burse «drojdiei» studenților rusești, ce aflua din imensa Rusie, — eliminând cu desăvârsire dela binefăcerea burselor pe studenții autohtonii.

Și astfel universitatea din Varșovia a devenit și în compunerea corpului ei profesional, și în compunerea

corpușei ei studențesc, rusească, și în același timp un refugiu pentru arivistii de cea mai abjectă speță din toată Rusia.

Școala superioară politehnică are și ea un istoric foarte interesant. Cu ocazia suirei pe tron a actualului țar Nicolae II, în a cărui «liberalism» mulți naivi puneau mari speranțe, Poloni, ce sperau și ei în schimbarea regimului de desnaționalizare, au strâns un fond de două milioane de ruble, ca dar național pentru înființarea unei școli politehnice la Varșovia. Darul s'a înmânat țarului cu ocazia primei sale vizite la Varșovia, cu dorință expresă, ca politehnica să aibă caracterul polon, și ca limbă de predare, și ca recrutare a corpului didactic. Țarul a primit darul, școala politehnică, — un monument ca clădire și amenajare, — s'a clădit, însă i s'a dat caracterul pur moscovit! și atunci societatea polonă, atât aceia, care puteau să fie profesori, cât și tineretul ce putea să compună corpul studențesc, au început să boicoteze școala politehnică, plecând la școli din Rusia (Riga), la școala politehnică polonă din Lemberg, ori în streinătate, — iar clădirea destinată pentru politehnica din Varșovia a stat până astăzi închisă.

Tineretul polon a boicotat sistematic de ani de zile și universitatea rusească din Varșovia, plecând să-și facă studiile, sau în universitățile din Rusia propriu zisă, sau la universitățile polone din Galicia austriacă (sunt aici două universități polone complete, una la Cracovia, alta la Lemberg, — cea din Cracovia «Iagellonica», una dintre cele mai vechi ale Europei), sau în streinătate.

Din cele ce expunem, cetitorul va înțelege acumă, ce importanță pentru viața culturală a Varșoviei și a Poloniei rusești întregi are redeschiderea universității polone și a școalei politehnice polone la Varșovia.

Aceste școli superioare, reorganizate acumă după modelul celor germane, dotate cu autonomia deplină și cu libertatea de predare, pe care o au profesorii universitari din Germania, vor deveni focare de cultură adevărată și de ridicare culturală a mult încercatului popor polon.

Germania îndeplinind, prin împăratul ei, prin generalul von Beseler, și prin sprijinul autorităților ei superioare, această operă de dreptate și de cultură, dă cea mai evidentă dovadă, că vrea să aducă la îndeplinire principiile enunțate în ultimul discurs al cancelarului ei: von Bethmann-Hollweg.

Acest act ne dă speranță legitimă, că Germania victorioasă nu va fi nici distrugătoare a «culturei», cum spun agentii moscovici, nici asuprițoare a popoarelor ei, ci va deveni după cum a spus cancelarul german: «o pavăză a libertăței popoarelor mari și mici».

Deschiderea dietetă. Ședința de Marți, 30 Noemvrie n. a dietetă ungare, va fi de durată scurtă. Se va ceta rescriptul regesc prin care se convoacă aceasta nouă sesiune de răsboiu a parlamentului țării și se va stabili ordinea de zi pentru ședința proximă. Ședința se va ține la orele 10 dimineață. După amează, la orele 4, ține ședință casa de sus, pentru a luce și ea act despre cuprinsul rescriptului regesc, referitor la convocarea parlamentului. Deputații de pe câmpul de răsboiu au fost concediați pe durata sesiunii parlamentare.

Din România. Contra svinurilor cari s'au fost lăti și cari au fost înregistrate și în ziarul nostru, despre apropiata remaniere a guvernului român, presidat de domnul Ionel I. C. Brătianu, se dă acum asigurarea cu toată hotărârea, că guvernul român nu va suferi nici o schimbare, ci în actuala sa formăjune se va prezenta în fața corporilor legiuitori române ce se vor deschide Duminecă în 28 Noemvrie n. și în actuala formăjune va remânea și pe mai departe în fruntea și la conducerea țării. Ceice au făcut până acumă politica externă a României, vreau să o facă împreună și mai departe, purtând întreaga răspundere pentru ea, în față țării și a istoriei.

«Jalea Ardealului». Refugiații noștri din Ardeal și cei din Bucovina, aflători în București, au convocat pentru ziua de Duminecă, 21 Noemvrie n. o mare întrunire publică la Dacia, în București, care însă s'a terminat cu un desevărsit fiasco. Au fost oratori de stui, popa Lucaciu, popa Moja, popa Imbroane și popa Gherman din Bucovina, — de altfel predicator la biserică rusească din București, — dar n'a fost public ascultător, afară de ceialalți căiava refugiați. Zirul «Seara» scrie despre întrunirea aceasta următoare: «Tema intrunirii a fost «Jalea Ardealului», o jale pe care o resimt și o cântă acei, care desertând dela postul lor se îndeletnicește în București cu discursuri, toasturi, churi și rolul de martiri onorifici, pe cărui frații de dincolo fac jertfa săngelui și vieții pentru apărarea pământului pe care-l locuiesc de veacuri. «Jalea Ardealului», formula poetică a lui Goga, este o temă emoționantă, care ar fi fost suficientă pentru a face succesul unei intruniri naționale. Totuși intrunirea de Duminecă dela Dacia, departe de a constitui un succes, a înregistrat un complet fiasco. Întrunirea a avut oratori, dar — nu a avut public...». Luăm act cu placere despre aceasta maturitate politică a publicului bucureștean, care nu se mai lasă ademenit și sedus de frazele sfărătoare ale demagogilor, pentru că și dacă poate fi vorba de vreo «Jale a Ardealului», aceea e aici, la noi acasă, nu în București; noi o simțim, noi o purtăm, nu refugiații noștri, precum tot noi simțim și purtăm și aceea ce erau și nu pot simți și purtă fugarii noștri: mandria și gloria, că am și put să ne facem datorină față de tron, patrie și neam, trinitatea sfântă, careia ne închinăm și acum, ca totdeauna în trecut.

Răsboiul.

Dela frontul răsărîtean și dela cel dela apus nu avem de înregistrat nici pentru astăzi nimic mai însemnat. Situația e neschimbată la aceste două fronturi.

La frontul italian s'a continuat focul de artilerie în contra capului de pod dela Gorîja, lupte de infanterie însă n'au fost. Au fost atacuri vehemente la Monte San Michele, pe ambele coaste ale dealului, și dușmanul intrase în pozițiile trupelor noastre, prin un contraatac energetic a fost însă scos din ele. Atacurile îndreptate în contra pozițiilor de pe San Martino au fost respinse. Orașul Riva e bombardat de artilleria italiană.

In Sârbia trupele noastre au trecut peste râul Lim, la Pripoi, iar dela Novibazar spre sud înaintea cărării granițele muntenegrene. Alte trupe au alungat pe Sârbi, după lupte vehement, din Mitrovița și au intrat în acest oraș, făcând mai mulți prizonieri. Sârbi au fost alungați și din Pristina, în care oraș și-au făcut intrarea trupele germane, și nu peste mult au sosit aci și trupe bulgare. Dună socotilele făcute, până acumă 91,000 de Sârbi au ajuns în captivitate. Mai adaugând aci morții și răniții, se poate afirma, că Sârbi nu mai dispun decât de o armată de cel mult 120,000, resfirată și încunjurată din toate părțile.

Dr. Alecsandru Bogdan.

Societatea literară „Gheorghe Coșbuc”.

Din toiu frământărilor de emulație ale studenției din Brașov a răsărit și societatea aceasta literară, care a fost ideea și creația regretului Alecsandru Bogdan.

Societatea de lectură a studenției din Brașov avea două categorii de membri, ordinari cu drept de vot și extraordinari fără drept de vot. Ordinari erau toți elevii claselor 6, 7 și 8 gimn. și 2 și 3 comercială, pecând cei din clasa primă comercială și a cincea gimn. nu aveau drept de vot. În urma unor dispozitii din partea direcției institutului a fost trecută în anul 1895 și clasa șesă gimn. în sirul membrilor extraordinari. Astfel căzuse soarta pe noi, cari intram în clasa a șesă în toamna anului 1895, să fim cei dintâi despoiați de dreptul de vot, de care beneficiaseră înaintașii noștri până aci. Neîmpăcați cu această situație nouă și simțindu-ne atîși în cea mai nobilă ambiție și dorință a noastră de vali ditare am cercat să ne revindicăm dreptul perdut. Dar truda ne-a fost zadarnică, și aşa într-o ședință din Octombrie, curând după constituire, protestând împotriva nedreptății săvârșite față de noi, clasa a șesă întreagă am părăsit ostentativ societatea de lectură. Dorganitorul fericiului director V. Onișiu nu ne-a intimi-

dat și noi am rămas străini de societatea studenților în întreg cursul anului școlar 1895—96.

In întreagă atitudinea noastră răsboinică, rostitorul nostru era Bogdan. În convingerea că s'a comis o gravă nedreptate față de noi, Bogdan chiamă clasa a sesa la o consfătuire pe ziua de 18 Nov. în locuința subscrișului și într'o vorbire inflăcrată ne face să înțelegem că numai așa ne putem răsuna față de acea neleguiere, dacă ne vom pune pe lucru și vom dovedi o activitate literară mai spornică decât societatea cea mare a studenției. Face propunerea să înființăm noi clasa a sesa o societate literară separată, pe care s'o închinăm poetului G. Coșbuc.

Ideea a fost îmbrățișată cu entuziasm și întrunirea a purces îndată la constituire. Toți cei 23 de colegi ai clasei a sesa s'au declarat, fiecare în parte, membri ai *societății literare „Gheorghe Coșbuc”*. Societatea nouă înființată alege cu unanimitate președinte pe Alecs. Bogdan, secretar Seb. Stanca, și doi membri în comitet pe colegii Ion Comanici și Ion Popșor, care mai târziu a fost înlocuit cu colegul Moise E. Nescu.

In ședința a doua din 25 Nov. tot la propunerea lui Bogdan se fiscează problemele societății într'un regulament încheiat în zece paragrafi întregi ulteror cu încă patru. Regulamentul dispunea că societatea să înțâlnească ședințe literare în toată Sâmbăta și în ajunul sărbătorilor la 4 ore d. a., să desbată lucrările literare intrate la comitet și recenzate de acesta, membri să declame poezii cari să fie discutate, corul societății compus din opt membri pricepuți în ale muzicei să execute piese muzicale și să se pună în discuție lucrările scolare de limba română. Ședințele se înțeau alternativ la doi dintre noi, cari aveam locuințe mai spațioase. Încheindu-se partea serioasă a ședinței urma partea veselă cu cântece, glume și consumația ceaiului, de care avea să se îngrijească gazda societății încăsând de fiecare membru o sumă de 2—4 cruceri.

In partea disciplinară dispunea regulamentul de mai sus, că membrul care lipsește fără justificare mai mult ca de trei ori dela ședințe, se consideră ieșit din societate, iar la urmă dispunea anumite reguli de parlamentarism în discuție.

In curs de sease luni până la sfârșitul lui Mai, cât a durat viața societății acesteia, s'au înținut 15 ședințe literare și patru administrative pentru regularea raporturilor de disciplină colegiale, afară de cele vre-o 20 ședințe ale comitetului.

Membrii societății arătau interes extra-ordinar față de ședințe și la critice și discuții lăsă parte aproape fiecare, încât nu era ședință care să nu dureze 4—5 ore. Lucrările de școală aci se cristalizau până în amănunte și informatorul cel mai bun și mai bogat era Bogdan. Tot el aducea scrierile cele mai nouă apărute ale scriitorilor noștri, și ceterile sistematice din acești scriitori și fiecare ședință ne dădea fiecăruia prilej de adevărată revelație susținută. Corul societății desvolta o activitate vie, declamatorii se imbulzeau și nu era ședință fără declamații. Pe lângă aceasta societatea a lăsat în discuție patru novele, cinci schițe usoare, vreo treizeci de poezii toate originale și o mulțime de traduceri, toate acestea însoțite de recenzie comitetului. Productele originale cele mai multe și cele mai de seamă erau

ale lui Bogdan. El era sufletul societății, care atunci deja, abia băiat de 15 ani, știa să ridice această modestă societate pe o treaptă care ar fi făcut fală oricărei alte societăți de lectură studențești.

In toate manifestările societății acesteia Bogdan își turna tot sufletul său bogat în sentimente nobile, și aceasta ne răpia și pe noi, încât fiecare se alipise de această modestă societate cu trup și cu suflet ca de un mărgăritar neprețuit. Si tot cumințenia lui Bogdan a știut strecura această activitate mănoasă a societății prin rosturile anului școlar, fără ca autoritățile noastre școlare să simtă ceva de această închegare separatistă a clasei noastre.

Potrivit muncii desvoltate au fost și roadele societății acesteia. A esperiat-o fiecare în parte și am constatat-o cu totii, căci mulți dintre noi s'au desbărat de slăbiciunile cari îi țineau robii până aci și și-au împlinit datorințele mai bine ca oricând până aci.

In sufletele unora dintre noi a trezit ambiții și pornorile nebănuite până aci și pe mulți dintre noi ne-a fortificat societatea aceasta atât de bine, încât am portat pe căi mult mai trainice și mai conștiente pentru consolidarea rosturilor vizitorului nostru.

Prinosul de recunoștință pentru aceasta lui Al. Bogdan i se cuvine, căci el a fost sufletul nostru.

Societatea *„Gheorghe Coșbuc”* și-a încheiat activitatea în luna lui Mai 1896. Si ne-am despărțit cu gândul ca în anul următor să continuăm. Dar intenția nu s'a mai realizat, căci în societatea studențimei ne aveam și noi acum rostul îndreptățit, unde găsise Bogdan teren mai larg de validitate. Fără el societatea *„Gheorghe Coșbuc”* a rămas adormită pentru totdeauna, iar actele societății dorm astăzi în colecția de vechituri ale subscrișului, ca o mărturie nevinovată a avântului juvenil care ne-a încălziș pe noi tovarășii întemeietorului acelei societăți, a regretului nostru coleg și pretin Alecs. Bogdan.

Dr. Seb. Stanca.

Avis pentru intrarea sub drapel.

— Comunicat oficios. —

In urma chemării generale făcute în baza articolului de lege XX din anul 1886 și respective a articolului de lege II din 1915 a celor obligați la gloate: indivizi obligați la gloate născuți în anii 1892, 1893, 1894 și 1878 până 1890, mai departe toti indivizi (muncitorii, birjarii, botagișii etc.) născuți în anii 1873—1897 e-misi (intrebuită) în baza legilor despre gloate ori de dare prestații de răboiu, de unde însă între timp au fost concediați, dacă în revistele de înfașoare de gătări supletorie au fost astăzi și în serviciul de arme, și nefind de după număr scutiti, sunt datori să intra în serviciul activ de gătări în ziua de 6 Decembrie anul 1915 la sediul Comandei de cernătățe de înfașoare de gătări. Foiaza de completament indicată pe foaia de legătură pentru gloate.

Această dispoziție în urma hemării gătării imp. reg. austriace se estinde și la toți acei sușuși austriaci, precum și la indivizi spartanșori provinciali Bosnie și Hertegovina, născuți în anii indicate mai sus, cari cu prilejul revistei de înfașoare

supletorie de gătări, înținută în anul curent pe teritoriul țărilor sfintei Coroane ungare, au fost astăzi apti pentru serviciul de arme la gătări.

Toți acei indivizi, cari până în zilele indată mai sus prin intrarea de bunăvoie au fost înrolați în armata comună imp. și reg. ori în hozezime (fie și ca voluntari de un an) fără considerare la care an de naștere aparțin, sunt asemenea datorii a intră în serviciul activ de gătări în ziua de 6 Decembrie anul 1915.

Cei cari se prezintă la serviciu, trebuie să aducă cu sine încheitamentele și scule de mâncat, scute de curățit, albiuri de lână și ciorapi (ebele) de lână. După hrana consumată în zilele intrării sub drapel i se cuvine să se șoagă de la coroană.

Prilejul intrării sub drapel proprieturii frației de legătură pentru gloate călătoare gratuit pe calea ferată în clasa a treia (pe vapor în clasa a două); foaia de legătură pentru gloate însă la distanță bătălor va fi să se viziteze de vreme înainte de plecarea treoului sau a vaporului.

Acel individ obligat la gloate chemat la armă, care nu se prezintă la terminal și locul fix, va fi adus cu forță brachială, și conform §-ului 4 al articolului de lege XXI, din 1890, despre pedepsirea neascultării manifestării față de porunca de chemare militară, va fi pedepsit cu închisoare până la doi ani.

Individii obligați la gloate, cari doresc să intră de bunăvoie în hozezime r. u. ori în armata comună imp. și reg., își pot alege între limitele legii corpul de armă, însă dinuă intrarea în serviciul activ numai la acel corp își pot cere împărțirea, la care au fost împărțiti ca obligați la gloate.

Acei indivizi obligați la gloate cari după foaia de legătură de gătări ar fi dorit să intre sub drapel în Ujvidék, se fac atenții, că cei împărțiti în armata comună trebuie să se prezinte și în Ujvidék, ei în Pés la Comanda districtuala imp. și reg. de completament transferată acolo; iară cei împărțiti în hozezime r. u. trebuie să se prezinte în locul de Ujvidék în Szabadság la batalionul suzerelor dela regimentul al 6-lea de hozezi.

Făcut în luna Noemvrie 1915.

NOUTĂȚI.

Distincție Majestatea Sa Monarhul a conferit sefului statului major Conrad de Hötzendorf crucea pentru merite a Crucii Roșii cu decorația de răsărit.

Transferare. Domnul Dr. Liviu Barzu, locotenent-auditator la judecătoria militară de divizune din Sibiu, a fost transferat la judecătoria de divizune din Cășovia.

Decorat Cunoșteut medie român din Viena, dl Dr. Mariu Sturdza, detașat la spitalele militare din Arad, a fost decorat de arhitecte Francisc Salvator cu medalia cl. II, cu deosebită de răsărit pentru merite obținute la stărgerea epidemiei de tifos exantematic în unele spitale arădane.

FOISOARA.

Insemnatatea cărților bisericești din primele trei veacuri ale literaturii românești.

— Conferință. —

De Gh. Maior.

(Urmare.)

cu mici excepții de mai târziu, cu numele de botez, ba însăși tovarășii lui de muncă, cu popa Iane, Mihai, un Tudor diacon, ne sunt cunoscuți cu același nume. A fost tipograf, și desigur mandru de meșteșugul ce-l învățase, și puțea fi, că avea o meserie nobilă. Si de bună seamă să gădit, că și poate folosi mesteșugul foarte bine, spre folosul Românilor. Cunoștea munca grea de copist, și vedea cu cătă usurință poate face el lucrul astăzi cu meșteșugul lui. Când jupânul Haneșiu Beagneriu îl cîștigă, sau îl își ia, la Brașov, pentru tipărire textelor românești existente, de căi sigur le cunoștea diaconul, ca o străfoare rare și va fi trecut prin multe binele ce poate rezulta din munca lui pentru biserică și foarte bucuros se va fi argajat la săvârșirea ei. Cu mintea lui largă pentru notiunea biserică și ca un bun ortodox, cîștigă și cu înțeles împăcată că face bine biserică, și încă biserică românești, pe care o vedeasă asaltată de Slavi, de luterani, de calvini, de catolici, s'a apucat de sfânta lui muncă. Dar în lipsă de mijloace material a trebuit să joace înțeavă după cîntarea celor ce i dedeau sprijinul. Vedeasă mijloacele de cări se folosau streinii și-si da seama, că ele cu precauție pot fi întoarse spre folosul Românilor. „Cu mita lui Dumnezeu, eu diacon Coresi, deacă văzui că mai toate limbile au cuvântul lui în limba sa, numai noi Români — sub care se înțeles numai pe Ardeleani, maiales că el era din Tarș.”

Urmează Prexul la 1563, Talcul Evangeliei la 1564. Acum dăm de-o întorsătură nouă. Berkner să vede, că ajunsese la alte sentimente, căci Coresi în munca lui nevoit să se pună în serviciile calvinilor, dar și acum cu precauție. Gândul Sașilor plăcea principelui Ioan Szapolyai, care doria să continue mișcarea de reformă, cum o

păreau prea vecchi și neîntelese și reducătoare în mare măsură rotacismul. Si am putea să afirmă, că el cu tipăriturile lui a voit să se pună în legătură cu toti Români, căci numai noi Români n'avem cuvântul lui Dumnezeu pe limba noastră, — sub care se înțeles numai pe Ardeleani, maiales că el era din Tarș.

Urmează Prexul la 1563, Talcul Evangeliei la 1564. Acum dăm de-o întorsătură nouă. Berkner să vede, că ajunsese la alte sentimente, căci Coresi în munca lui nevoit să se pună în serviciile calvinilor, dar și acum cu precauție. Gândul Sașilor plăcea principelui Ioan Szapolyai, care doria să continue mișcarea de reformă, cum o

deja această lucrare pune pe tapet o chestdină, care până azi nu este limpezită: ortografi. Textele vechi nu aveau nici o normă ortografică, cuvintele se legau, și se despărțau la marginea coalei, cum se nimeria. Își poate să își oricărui ce greutate și cazonă ai cu cîtitul unui asemenea scrierii. Coresi a înțeles ce incomod și lucru acescă și el e omul, care ne stabilește prima ortografiă, destul de clară.

Dar nu numai atât. A mai înteles, că limbă trebuie îndreptățită, ca să fie înțeleasă de căi mai mulți. Schimbă cuvintele, cari li

păreau prea vecchi și neîntelese și reducătoare în mare măsură rotacismul. Si am putea să afirmă, că el cu tipăriturile lui a voit să se pună în legătură cu toti Români, căci numai noi Români n'avem cuvântul lui Dumnezeu pe limba noastră, — sub care se înțeles numai pe Ardeleani, maiales că el era din Tarș. Urmează Prexul la 1563, Talcul Evangeliei la 1564. Acum dăm de-o întorsătură nouă. Berkner să vede, că ajunsese la alte sentimente, căci Coresi în munca lui nevoit să se pună în serviciile calvinilor, dar și acum cu precauție. Gândul Sașilor plăcea principelui Ioan Szapolyai, care doria să continue mișcarea de reformă, cum o

Se deschide circulația pe podul de lanturi. Adâncările la vestitul pod de lanturi din București s-au terminat după o lucrare de doi ani. Podul va fi reconstruit, una din podobăile capitelei, și va fi redat circulației mâine, Sâmbătă, în 27 i. c. Festivități cu acest prilej nu se fac.

Conferența Crucii Roșii. La Stockholm s-a deschis Luni conferența internațională a Crucii Roșii. Participă la această conferență, deschisă de prințul Carol al Suediei, reprezentanții Crucii Roșii germane, rusești și austro-ungare. Desbatările sunt secrete. Unele grizeze cred, că întrunirea din Stockholm este începutul unor tratative de pace.

Deputat liberat. Deputatul camerei ungare Dr. Baroabes Busz, internat în Brest, în Franța, ca prizonier civil, va fi liberat, de oarece medicii francezi au constatat, că nu-i are de serviciu militar. Deputatul, părând Franța, are să plece în Spania și va rămâne acolo, până la redeschiderea comunicării între Spania și puterile centrale.

Soarte de jale. În urtele din Franța a căzut pictorul polon Stefan Terlikowski, supus rusești, înrăutat în armata franceză. Un frate și său și parte la răboi ca soldat în armata Rusiei. Al treilea fiu este voluntar în legiuina polonă austriacă și se luptă împotriva războilor.

Lucru lămurit. Ziarul *Correspondența Militară* din Madrid scrie, că într-o situație deosebită și în contra puterilor centrale. Nu există sărăcă — zice ziarul spaniol — care să-și lege soarta de norocul anteniei; dar și sărăcă de a-esta, în răboi actual Spania voie să rămână neutrală.

Dor de pace. Ziarul oficial *Odeski Listok*, organul guvernamentului Odesa, publică un articol senzational. Articolul, aprobat de censură, zice, că în urma evenimentelor din Balcani nu mai are nici un scop continuarea răboiului. Belgia și Serbia au să-și neardă independența națională. Așa este sărăcă în carteasă și să se va face pacea între popoare. „Toti dorim pacea — sfârșeste articolul, — și poporul rusesc va înălța rugăciuni pentru aceea, cari spără binecuvântările păris.”

Dela poștă. Publicul este recercat, să nu trimite cu poșta pachete cu aimente, cari se pot în securitate vreme strica pe drum, ci să aștepte până după zilele mai grele de eană, în propriul său interes bine priceput, pentru a pe lângă actualele raporturi de comunicare a trenurilor, coletele postale, chiar și cele trimise la București abia în ziua a patra dela predare la poșta pot să sosescă la locul destinației.

Calendarul Asociației pe anul 1916 a este de sub tipărit și se văd de vânzare la Biroul Asociației (Sibiu — Nagy Zben, strada Ștefan cel Mare Nr. 6), precum și la toate librăriile românești din oraș, cu pretul de 40 fl., plus porto postal. Cei ce vor procură 10 ex. vor primi un rabat de 10%; la 50 ex. 15% și la 100 ex. 20%. „Biroul Asociației”.

„Iată, ei să se pochească și să lase răutatea și să urmărească cu drăptatea, amîn”.

Aici se simte o schimbare în limbă, un pas mic mai departe: „vână scumă este învățat, mai nimică că nu știi nimică, drăptea nu știi să te lasă — că popii au bosecodit în besserică. Nu ziceti ce zic unii: au nistri ce-am pomenit? aceea nu vom lăsa până la moarte... Ce folos iaste dacă popa grăbiește în limbă strină Românilor, sărbătoare, dar nu înțeleg, sau pe altă limbă, să nu vor înțelege ascultătorii... Popa să fie sătator cărților: așa va putea învăța pe misalamea”. Cum se vede, era sărșit pe înțelepătură tuturor și cum crede di Iorga, se va fi cedat încă în anul următor, în Dumineci și în sărbător, de cără acel predicator instituit de Becher Săracinilor din Brașov încă din 1559.

Tipăriturile continue, dar trebuie să avem în vedere că autorul material i se detrase, că nouă cărti se edau în numele diaconului. În 1570 apare Psaltirea românească; în 1577 Psaltirea cu text paralel, și slavonesc și românesc. E de remarcat, că Psaltirea primă se tipărește pentru izul bisericăi, caci e împărțită în catismele și mărtiri (Hodos-Banu: *Biblică și teologie română*, pg 55). În 1578 Cor și dr. de vîlădica Ghenadie, care se înțorcea ca primul horec pe lângă monștri din Tara Românească, la Sebeșul săsesc, ca să-și tipărească un zbornic, dar în anul următor e ierarh la Brașov (aza se pare), unde tipărește o evangeliu slavo-română, care să se prezinte prin un singur exemplar în biblioteca din Petersburg. Așa i-a fost sor-

† Gheorghe Comanicu, notar penș. dir. de bancă, pres. comit. parch. și membru al mai multor corporații, dușă lungă și grele suferinte fiind împărtășit cu sf. Taine, și a dat suflul în mâinile Creatorului. Dumineacă în 8/21 Nov. a. c. în etate de 71 de ani. Înmormântarea rămășițelor să se pământește să a făcut Mercuri, în 11/24 Nov. a. c. la 1 oră p. m. în cripta familiară, dușă în rîul gr. Or. în Venetia inferioară. Fie iată răvășă și memoria binecuvântată!

Pe urma răboiului. Cât de mult sătine de împrejurările răboiului chiar și statele neutrale, se vede din stările apărute în gazetele elvețiene. Așa, bună cară, se spune că orașul *Lucerna* din cantonul cu același nume, care în anii normali era vizitat de peste 180 milii de turisti, în anul curent 1915 a fost cărată abea de 28 milii de persoane, din care însă 21 milii erau din Elveția și numai șapte milii din Elveția (în loc de 160 milii, ca în alti ani). Urmările financiare ale acestui regres privesc nu numai hotelurile și restaurantele elvețiene, ci și alte mărci afaceri economice și industriale din această țară.

† Alessandru Bobescu. A murit în România, într-un mic oraș din provincie, unde i-a fost aruncat soarta, Alessandru Bobescu înainte într-o operetă română, în etate de 76 ani. S-a născut în anul 1839 în Tâmpăneasa, în Ardeal și a studiat în Brașov, de unde a trecut în România îmbrățișând cariera teatrală. A jucat cu artistii Millo, Pasca și Manolescu, iar la 1889 a înființat în Craiova prima trupă de operetă română, cu care a făcut un turneu reușit. O haineasă în pace!

Să dă la brazdă. Se vedește dela Roma că Italia în cele din urmă nu a mai avut în cotro: a primit convenția de a nu face pace separată cu puterile centrale, ci numai în întregime cu aliații proprii de acum.

Anexarea Macedoniei. Camera bulgară se va întunji la mijlocul lui Decembrie. Punctele principale dela ordinea zilei vor fi: cedarea teritoriilor turcesti pentru Bulgaria și anexarea Macedoniei.

Măsuri potrivite. Un nou ordin, cu raport la vânzarea băuturilor spirituoase, s-a publicat acum în Londra. Și așadar: Locurile, care sănătatea îndreptățite a vinde băuturi alcoolice, au să fie deschise în zile de lucru numai dela 12 ore la smesele pâna la 2 și jumătate după amezezi și seara dela 6 1/2 pâna la 10 ore; dumineaca dela 1—3 d. a., și seara dela 6—9. Pentru cluburi au valoare aceleasi ceasuri.

Ce cred bulgarii despre România. Ministrul bulgar de interne publice, Petkov, a declarat următoarele: Bărbatii de stat și României sănătate cu mult mai desteki, decat să se arunce orbis în nemorare; cunoscinția românilor are să iase într-oare și să se îndrepte împotriva Rusiei.

Din Basarabia. Rușii concentrează trupe numeroase în Basarabia, destinate — cum se spune — pentru Bulgaria. Comanda supremă asupra trupelor acestora s-a încredințat generalului *Kuropotkin*, care a pierdut cumpărătura cu jonezu.

Evacuare. Din cauze de economie, cum se știe în cercetările rusești, Petrogradul are să fie evacuat. Toate fabricile, care nu au de lucru cu furnizările militare, se inchid; muncitorii vor fi transportați în tinerurile răsăritene ale imperiului. Locuitorii, de prisos, au să fie expeditați în provincie în număr cam de un milion. Tot la tară se vor adăposti instituțiile filantropice bisericești și particulare. Măsurile acestea se motivează cu aceea, că transporturile cele mai necesare de provizii se indeplinește acum numai pe linia dela Moscova, și aceste transporturi nu sănt indesloaloare pentru a da naivremant la trei milioane de suflare, căre are capitala rusească.

Mănăstirile rusești. Conform raportului făcut de sfîrșitul sinodului Rusiei, împăratia a avut în 1913 ca total 934 mănăstiri, din care jumătate sănătate de călugări, jumătate de maici. Numărul călugărilor este peste 11 milii ai fratilor 9600, al maicelor 16 milii. Venitul anual, după societatea sînodului, la aceste mănăstiri este de 91 milioane de ruble (350 milioane coroane). Sunt mănăstiri rusești foarte bogate, care au venit din imobile, din efecte și din procesiunile peregrinilor; dar sănătatea și mănăstirile cu total sărăcăcioase. În general lăcașurile acestea sunt, afară de oarecare oștatilitate dovedită peotru peregrinii lipsiți de mijloace, jertfesc puțin de tot în scopuri caritative; pentru lucruri științifice, sau pentru școala și alte asemănături culturale nu contribue aproape nimic din milioanele ce căștigă an de an.

In Tarnopol. Orașul Tarnopol este una din puținele localități galatiene ocupate de ruși dela începutul invaziei lor și rău acum. Din această cauză nu prea știm, multe despre soarta orașului menționat. Un funcționar de cără ferate, care a scăpat din Tarnopol și a fugit la Lemberg, povesteste acum următoarele: Imediat după intrarea lor în Tarnopol, rușii au tras focuri de srapnale și au omorât pe învățătoarea Giubatov și pe fata negustorului Landau. În 22 August au impuscat un consilier comună, cu numele Rappaport și pe mai mulți oameni din comunitatea vecine. Cerchezii au săvârșit nerumurăte ucideri și alte neligăuri. Rehizit îl, cu adevărat moscovite, și despoierele casei particolare erau îsprăvuri zilnice. Popoata avea să sufere cumplit în urma poruncilor date de organele administrative rusești și de comandanțe militare. Pe temeiul acestor ordine foarte mulți proprietari și au pierdut averea întrergi. Morile de vapor, după întâi se jafueau de toate instalațiile, erau incendiate și schimbate în cenusă. În Tarnopol s-a dat foc la toată casa de om sărac. Pretutindeni se văd urmele pustiurilor și dărâmatelor rusești, ce nu se pot descrie. Orice obiect de oarecare preț s-a distrus, s-a ars, ori s-a furat. Clopotele din turnurile bisericilor s-au dat și s-au transportat în Rusia, împreună cu sfințioare și alte lucruri sfinte din casă Domnului. Într-o cătușă au fost crutate clădirile, în care își luaseră locuințe ofișeri superioiri; celelalte, fără exceptie, s-au devastat: obiectele dintr-oaspe, încărcate în trăsuri fără sfârșit, au plecat spre interiorul împăratiei rusești. Jandarmeria rusească s-a putut că se poate de brutal cu locuitorii rămași acasă; la toată ocazia facea deasă întrrebunțare de vestita naștere.

Vanitate pedepsită. O elegantă damă, însoțită de fiica sa de 18 ani, intră în un medic din Germania, să-l consulte. Medicul constată, că tinere domnișoară este atinsă de lepră. Cu toată durerea neșosă a mamei fata a trebuit să fie transportată în sanatorul leproșilor din orașul Memel.

Cercetându-se cauzul mai departe, s-a știut că tinere fată a elegantei mame să molipsise de boala aceasta greșoasă prin suvițele de păr chinezesc, ce avea obiceiul să le impletească în frizeră sa — din vanitate.

Dojană cu efect. Preotul unei biserici din oraș era mereu întreținut, când și-a rostea predica în zile de sărbători sau de sărbători, prin râsul și grimasele unui om neastămpărat.

Într-o zi de zile predicatorul s-a oprit în vorbă, să uită la creștinul, care își luase obiceiul necuvântios de a-l întreține, și a continuat apoi aşa:

„Mi s-a întâmplat înainte în cățiva ani, că în vreme ce predicam, un tinăr rădeau mereu și se strămba în fel și chip. M-am oprit în mijlocul predicei și am certat cu asprime pe acel tinăr rău crescut. În sfârșitul slujbei s-a apropiat de mine un dom și mi-a zis: „Părinte, astăzi ai săvârșit o mare greșală, dojenind pe tinărul acela, — de oarece și idiot sărmanul!“ Avea dreptate. De atunci nu prea îndrăznește să mustre pe oamenii, cari se poartă neavuincios în biserică și tem să nu fac gresala, ce am făcut-o stunci, dojenind pe un om lipsit de minte!”

De aici încoace preotul a avut pace: neastămpăratul a înțeles și a îndreptat. (n)

Înșătoria unui falș detectiv. Zare clujejen descriu următorul caz de înșătorie: În comuna Feiură, din apropierea Clujului, s-a prezentat în 11 Noemvrie la casa locuitorului Ioan Pop un tinăr imbrăcat domnesc, în vîrstă ca de 20 de ani, și a sunat la ușă, sănătatea sa și o noră, Irina Ut. Detectivul, într-un ton aspru, le declară: „Sănteti deveniți la poliție, că ați falșificat banii, și că aveți ascuns la dvoastră o multime de bani falși!“ Femeile speriate au răspuns, că nu este adevarat. Dar detectivul tot mai energetic a preținut să i se arate toate parallele ce au la dânsse. Femeile, ca să-si dovedească nevinovăție, a scos din lăda și a prezentat domnului, care striga strănicie, următoarele ban-note: 2 bănci de cinci de 100 coroane, 21 și 20 cor., 17 și 10 cor., 8 și 2 cor., cu total opt sute sese cor. A privit detectivul la bani, i-a examinat cu dezmîruntul și a zis: „Nu vă spuneam? Toate hărțile acestea sunt falsificate! Am să vă învăț eu, cum să fabrică banii! Si să mai și minti! Nu v-i rușine?“ — După aceasta, în toată liniștea a pus banișorii la buzunar, să-a așezat pe un scaun și a scris un „proces verbal“, poruncind femeilor să-l subscrive. Până când femeile l-au subscris, dar se jurau că n-au știut nimic de banii falsificați. Detectivul, tot obraznic, li-a zis: „Aveti noroc, că bărbatul dvoastră este soldat; căci alt fel văd duce la Cluj și pe dvoastră și văd arestat!“ Pe urmă a plecat. Într-o liniște a următoarele abea după un ceas au venit la ideea, că „detectivul“ n'a fost alt ceva, decât un vicin înșător. Au făcut îndată arătare la jandarmerie. Politia clujeană, unde nu este nici un Szűcs János, a șflat de urmă acestui păcătos, despre care se crede că nu totă oară se folosește de asemenea manopere.

Bioscopul Apollo. Numai în noiembrie 1915 se va reprezenta următorul program: Cascadele în Ideho după natură. Cine săpă groapa altuia, comedie în 2 acte. Jucată de cei mai excepționali actori germani. Secretul mașei negre, dramă criminală senzatională în 3 acte. Max și colegii de teatru, comedie. Sâmbătă și Dumineacă: Fantoma corăbiei, dramă din viața marinărilor.

Teatru.

Sâmbătă, în 27 Noemvrie: *Medea*, tragedie de Grillparzer.

Note și impresii.

Din înțelepciunea altora. Minciunile sunt atât de sponține, facând săjunge une, că să producă o mie.

A iubi copiii cu inima, și a nu-i iubi în același timp cu mintea, este una din patimile cele mai primejdiașe.

Vanitate pedepsită. O elegantă damă, însoțită de fiica sa de 18 ani, intră în un medic din Germania, să-l consulte. Medicul constată, că tinere domnișoară este atinsă de lepră. Cu toată durerea neșosă a mamei fata a trebuit să fie transportată în sanatorul leproșilor din orașul Memel.

Cercetându-se cauzul mai departe, s-a știut că tinere fată a elegantei mame să molipsise de boala aceasta greșoasă prin suvițele de păr chinezesc, ce avea obiceiul să le impletească în frizeră sa — din vanitate.

Dojană cu efect. Preotul unei biserici din oraș era mereu întreținut, când și-a rostea predica în zile de sărbători sau de sărbători, prin râsul și grimasele unui om neastămpărat.

Într-o zi de zile predicatorul s-a oprit în vorbă, să uită la creștinul, care își luase obiceiul necuvântios de a-l întreține, și a continuat apoi aşa:

„Mi s-a întâmplat înainte în cățiva ani, că în vreme ce predicam, un tinăr rădeau mereu și se strămba în fel și chip. M-am oprit în mijlocul predicei și am certat cu asprime pe acel tinăr rău crescut. În sfârșitul slujbei s-a apropiat de mine un dom și mi-a zis: „Părinte, astăzi ai săvârșit o mare greșală, dojenind pe tinărul acela, — de oarece și idiot sărmanul!“ Avea dreptate. De atunci nu prea îndrăznește să mustre pe oamenii, cari se poartă neavuincios în biserică și tem să nu fac gresala, ce am făcut-o stunci, dojenind pe un om lipsit de minte!“

De aici încoace preotul a avut pace: neastămpăratul a înțeles și a îndreptat. (n)

Nr. 500/1915.

(206) 1 - 3

Concurs.

Devinind vacanț postul de învățător dela scoala confesională gr. or. română din Orăștie de jos, protopresbiteratul Orăștiei, la urma pensionării fostului învățător, prin aceasta se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post de învățător sunt: salariul fundamental de 1200 coroane anual, și anume: 400 coroane dela comuna bisericăescă, iară restul precum și adusele personale din ajutorul dela stat, evart și grădină în natură.

Doritori de a ocupa acest post de învățător să-și substearnă rugările concursuale cu documentele recerute oficialui protopresbiteral din Orăștie, totodată este dator a forma un cor pentru a canta răspunsurile liturgiei în biserică, având a se prezenta înainte de alegere la biserică din Orăștie de jos în vre Dumineacă sau sărbătoare spre a canta și a se face cunoscut cu poporul.

Orăștioara de jos, 18/31 Octombrie 1915.

Aurel Baciu
președ. comit. par.

In conțegere cu oficiul protopopesc gr. or. român din Orăștie.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Cafea ieftină de Crăciun!

Firma noastră de import F. A. Degan în Flume (Postaflokk nr. 163.) ne avizează că a primit un transport mare de cafea, deci o vinde cu prețuri tare reduse. Scrisă românește!

Nr. 1	Cafea Santos, aleasă și frumoasă 1 kgr.	4·80 cor.
" 10 "	Cuba fină, frumoasă 1 kgr.	5·00 "
" 14 "	Cuba cea mai fină 1 kgr.	5·40 "
" 15 "	Cuba mărgele aleasă 1 kgr.	5·40 "
" 16 "	Cuba specialitate 1 kgr.	5·80 "
" 24 "	Ceylon fină 1 kgr.	5·60 "
" 21 "	Iava aurie 1 kgr.	5·40 "
" 106 "	" Victoria " cea mai fină mixtură 1 kgr.	5·80 "
	1 kgr. Tea fină 15-20 cor.	

5 kgr. se trimite cu poșta făncat și vămuit prin rambursă.

(204) 1-10

Vestii din Olanda spun că se va urea prețul la cafea în mod ne mai auzit și multe calități vor lipsi. Provedetă-vă la timp pentru Crăciun, căci și să ajunge cu întârziere.

Rugăm preotimă noastră se recomandă această firmă cu ori și ce ocazii chiar și între străini, căci numai așa o putem scoate cu bine din criza de răsboiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinar

al arhidiecezei gr.-orientale române
din Transilvania

ținut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fil. porto.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

**Mărturisirea ortodoxă
bisericii catolice și apostolice de răsărit**

revăzută la însarcinarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropotul al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrisorilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena J. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ συμβολικά βίβλια”. Atena, 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbei, pe lângă „Prefață” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerante, se publică și o parte din „Precuvântare” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreuna cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezană și se vinde broșată, cu preț de 2 cor. 50 fil.

Revăzătorilor li se dă rabat 20%.

Anunț.

Să redusă prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la **2 cor.**
2. Memorialul arhiepiscopal și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**
3. Insemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidicezană.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei**și****Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala I liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune cătră Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște mă Dumnezeule” etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele cătră Nașătoarea de Dumnezeu; rugăciune cătră sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătăru ale marilor Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătăru; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legătă frumos, în coloare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revăzătorilor li se dă rabat **20%**.

La Librăria arhidicezană în Sibiu se află următoarele

Icoane sfinte

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobată de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimea 20×25 cm.	K f
Nașterea Domnului nostru Isus Cristos	-20
Botezul Domnului nostru Isus Cristos	-20
Învierea Domnului nostru Isus Cristos	-20
Sfântul Modest	-20
Sfântul Ilie Prorocul	-20
Sfântul Ioan Botezătorul	-20
Domnul nostru Isus Cristos în vesminte de Arhiepiscu	-20
Incoronarea Maicii Domnului	-20
Sfântii Apostoli Petru și Pavel	-20

Icoane mărimea 40×50 cm.	K f
Judecata Domnului nostru Isus Cristos	-45
Sfântul Ilie Prorocul	-15
Învierea Domnului nostru Isus Cristos	-45
Botezul Domnului nostru Isus Cristos	-45
Nașterea Domnului nostru Isus Cristos	-45
Sfântul Ioan Botezătorul	-45
Sfântii Apostoli Petru și Pavel	-45

Icoane mărimea 15×23 cm. foarte fine, fondul auriu.	K f
Maica Domnului nostru Isus Cristos	-30
Sfântul Gheorghe	-30
Sfântul Nicolae	-30
Sfântii Impărați Constantin și Elena	-30
Sfântii Arhangheli Mihail și Gavril	-30
Sfânta Paraschiva	-30
Sfântul Dumitru	-30

Icoane mărimea 22×34 cm. foarte fine, fondul auriu.	K f
Maica Domnului nostru Isus Cristos	-45
Sfânta Treime	-45
Sfântul Gheorghe	-45
Sfântul Dumitru	-45
Sfântul Nicolae	-45
Sfântii Impărați Constantin și Elena	-45
Sfântii Arhangheli Mihail și Gavril	-45
Sfântii Trei Erarhi, Vasile, Grigore și Ioan	-45

Tablouri (Portrete).

Icoana Inimormântării pe hârtie (aer)	1-
Icoana Inimormântării pe pânză (aer)	5-
Proscomedie tipărită cu litere latine	-50
Sfânta și Mareia Vineri a Patimilor, adeacă ocoare bisericei în seara aceliei zile mari, formatul 50×65 cm. reprobus în culori	2-
Pentru pach. și porto să se adaugă 30-40 fil.	
Mitropolitul Ioan Mețianu, format mare	2-
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fil., tipărit pe carton cromoheligravie	5-
Mitropolitul Miron Romanul	2-
Gozsdn	2-

Cătră Onorații mei mușterii!

Am onoare a vă incunoaști că ofer tot felul de

bomboane și ciocolăzi

de calitățile cele mai fine, vânzare în mare și mic, mai departe ofer **Tei** de calitate bună, pachete dela 6 fil. în sus. Anunț totodată că am primit

un vagon de spirt de oțet și esență de oțet.

Cu distinsă stima:

Hermann Herman,
Sibiu, Piața mică Nr. 29.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Călindarul arhidicezan
pe anul 1916

cu Șematismul autentic al bisericei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante, și anume: Un iubileu rar: Parțuzeci ani de arhieie. De L. T. — Din trecutul bisericii noastre: Actul „Unirei”. De N. Iorga. — Prutul. De G. Coșbuc. — Reforma clericală în România. De S. Mehedinți. — Cei dai tu vieții? De A. Vlăduță. — La arme! De Ștefan O. Iosif. — Școala noastră și răsnoiu. De Dr. Ion Mateiu. — Te duci... De Maria Cunțan. — Bogăția limbii românești. Capul, mâna și nasul. De G. Coșbuc. — Chestiuni de tipic. De Mateiu Voileanu, asesor consistorial. — Târgurile. — Anunțe.

Prețul 80 fil., plus porto poștal 20 fil.

A apărut

în editura comisiunei administrative a